

Arrest

nr. 295 432 van 12 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de stempel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 november 2022 aangebracht op de beslissing van 28 oktober 2022 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat waarbij aan verzoeker een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten wordt toegestaan.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 mei 2023.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 11 mei 2023 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd gesteld dat het beroep onontvankelijk voorkomt wegens een

gebrek aan belang, daar verzoeker voorheen geen termijn kreeg toegekend om het grond-gebied te verlaten en nu wel en deze termijn thans is verstreken. De beschikking luidt als volgt:

“Verzoeker stelt dat het beroep gericht is tegen “(...) La décision prise (...) par la partie adverse le 07.11.2022 de renouveler l'ordre de quitter le territoire donné à la partie requérante dans un délai complémentaire de 7 jours. (...)” In bijlage bij het verzoekschrift bevindt zich als stuk ‘1. Décision entreprise’ een beslissing tot terugdrijving naar de grens en vasthouding op een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing dateert van 28 oktober 2022. Op deze beslissing is een stempel aangebracht met de volgende mededeling: “Een nieuwe termijn van 07/11/2022 tot 13/11/2022. Om middernacht wordt N.(...) D.(...) toegestaan het grondgebied te verlaten.” Bovenstaande elementen samenlegend, neemt de Raad net als verweerder aan dat deze mededeling de thans bestreden beslissing uitmaakt.

Het beroep lijkt onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

Daargelaten de vraag of het voorwerp van het beroep een aanvechtbare rechtshandeling uitmaakt, ziet de Raad niet in welk belang verzoeker zou hebben bij de nietigverklaring van de aan hem toegekende termijn om het grondgebied te verlaten. Verzoeker kreeg eerder door de bovenvermelde beslissing van 28 oktober 2022 geen termijn voor een vrijwillig vertrek toegestaan en hij krijgt nu wel de mogelijkheid om zelf gevolg te geven aan de bestreden beslissing. Daar komt nog bij dat de toegestane termijn om het grondgebied te verlaten maximaal dertig dagen kan bedragen. Deze zijn heden reeds lang verstreken, zodat niet kan worden ingezien welk belang verzoeker nog heeft bij de nietigverklaring van de termijn om het grondgebied te verlaten.”

1.2. Verzoeker richt op 30 mei 2023 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 september 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid voor wat haar belang betreft. De verwerende partij bevestigt dat het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij thans in behandeling is voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en heeft geen bijkomende opmerkingen.”

1.4. De beschikking wordt verlaten. Nu het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in België wordt behandeld, heeft hij om die reden geen actueel belang meer bij het beroep gericht tegen een melding op een beslissing getroffen met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Door zich hieromtrent naar de wijsheid van de Raad te gedragen, toont verzoeker alleszins niet aan nog over het wettelijk vereiste belang te beschikken.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA